Виртуелни светови и места стварне моћи

Пише: Богдана Кољевић
четвртак, 10 април 2014 16:20

Иако истраживања јавног мњења увек треба узети са здравом дозом резерве, у мери у којој се подударају са низом других показатеља, она могу да се појаве као пресек извесног стања ствари. У том светлу, податак да убедљива већина Американаца подржава санкције САД према Русији - као и да више од половине сматра да би санкције требале бити оштрије – битан је и индикативан. Јер, наиме, овај податак не говори толико о изузетној подршци Обаминој политици, колико о дубини јаза између два народа или, прецизније, о успеху пројекта у којем се деценијама у информационом, образовном, културолошком и друштвеном пољу од Руса прави архетипски непријатељ, који је симбол великог зла човечанства откад је света и века. У 21. веку, међутим, овај поглед на свет - поред тога што је елементарно погрешан - задобија и нову димензију *виртуелног света*, чији становници већински верују да су САД и даље једина и неприкосновена сила светске политике.

Друга слика виртуелног света садржана је у сада већ по много чему Обаминој „историјској“ посети Бриселу и односи се не само на извртање недавне прошлости и неистине које су изречене у вези са одржавањем „референдума на Косову“ и поштовању међународног права. Јер, пре свега, ова посета живи је израз *виртуелне садашњости* ол ичене у уверењу да се кроз сусрете са Ван Ромпејом и Барозом може учврстити савез Европе и Америке, па чак и направити заједнички фронт према Русији. Оно што се није имало у виду је да између ЕУ и Европе никако не постоји знак једнакости, тј. да је ЕУ виртуелнија него икада пре и да релевантност ставова појединачних европских држава расте сразмерно опадању значаја ЕУ.

Пише: Богдана Кољевић
четвртак, 10 april 2014 16:20

Пише: Богдана Кољевић
четвртак, 10 април 2014 16:20